

Tehnica Greedy

Enunt general:

Să considerăm o mulțime A cu n elemente. Se cere o submulțime S a sa cu m elemente, astfel încât să fie îndeplinite anumite condiții.

- în cazul $m=n$ este importantă ordinea alegerii elementelor
- condițiile diferă de la o problemă la alta.

Exemplu. Problema Suma maximă.

1. Se consideră o mulțime A cu n numere reale. Se cere o submulțime S a sa, astfel încât suma elementelor sale să fie maximă.

Exemplu. Pentru numerele 1 -5 6 2 -2 4 răspunsul este 1 6 2 4 (suma 13).

Rezolvare.

1. Initial submultimea solutie căutată este vidă $S = \emptyset$
2. Se alege un prim element x al mulțimii de numere reale. Dacă este posibil (adică dacă $x > 0$), acesta va fi adăugat soluției $S = S \cup \{x\}$
3. Se alege un al doilea număr, cu care se procedează în mod asemănător.
4. Algoritmul se încheie când au fost alese și eventual adăugate toate elementele mulțimii.

Pentru a rezolva o problemă cu Greedy, soluția se construiește, după regula:

```
S ← ∅
└─cât timp (nu s-a obtinut solutia S) si (mai există elemente neselectate în A)
|   Alege x din A // "alege cel mai bun element x, disponibil în A"
|   └─dacă S ∪ {x} satisface restrictiile problemei
|       └─atunci S ← S ∪ {x} // "adauga x la S"
|   └─
└─
```

Obs.

- Alegere lui x din A se face după un mecanism specific fiecărei probleme în parte
- Algoritmul se termină fie când a fost găsită soluția cerută, fie când s-a constatat inexistența acesteia.
- Tehnica nu poate fi standardizată (nu există o schemă unică de rezolvare a problemelor)
- Există puține probleme care pot fi rezolvate cu această tehnică
- Soluția este construită pas cu pas ca la *Backtracking*, fără mecanismul de revenire la pasul anterior.
 - ambele tehnici oferă soluții sub formă de vector;
 - tehnica *Backtracking* poate oferi toate soluțiile problemei, în timp ce tehnica Greedy oferă o singură soluție => tehnica Greedy nu dispune de mecanismul întoarcerii, specific tehnicii *Backtracking* ($O(n^m)$).
- Pentru fiecare problemă în parte, după ce se identifică un algoritm, este obligatoriu să se demonstreze că acesta conduce la soluția optimă. Demonstrația faptului că se ajunge la soluția optimă este specifică fiecărei probleme în parte.
- Tehnica Greedy conduce la timp de calcul polinomial.

- Să presupunem că mulțimea din care se face alegerea are n elemente și că soluția are tot n elemente (caz maxim). Se fac n alegeri, la fiecare alegere se fac n teste, rezulta un algoritm cu timp polinomial $O(n^2)$. (Back-timp exponential)
- De multe ori, este necesar ca elementele mulțimii A să fie mai întâi sortate și apoi să alegem din acestea. Sortarea necesită un timp minim $O(n \times \log_2 n)$. Cum sortarea se efectuează la început timpul de calcul este $n \log_2 n + n^2$. Prin urmare, acest timp se adună, deci nu influențează rezultatul ($= O(\max(n^2, n \times \log_2 n))$)
- Ordinul de complexitate al algoritmilor de tip "greedy" este (în funcție de natura elementelor din A și algoritmul de sortare utilizat): $O(n^2)$ sau $O(n \lg n)$ sau $O(n)$ → **Algoritmii de tip greedy sunt eficienți**

Întrebare: fiind dată o problemă, există întotdeauna un algoritm de tip Greedy care găsește soluția optimă?

Răspuns: Evident, NU. Există probleme pentru care nu se cunosc astfel de algoritmi. Mai mult, pentru cele mai multe probleme nu se cunosc algoritmi Greedy.

Obs.

- Avantajul timpului polinomial, conduce la necesitatea utilizării tehnicii Greedy.
- Nu tuturor problemelor li se pot aplica algoritmi de acest tip.
- *Pentru problemele pentru care nu se cunosc algoritmi care necesită timp polinomial, se caută soluții, chiar dacă nu optime, dar apropiate de acestea și care au fost obținute în timp util.*
Multe din aceste soluții sunt obținute cu Greedy.
- Astfel de algoritmi se numesc **algoritmi euristici**.

Verificarea corectitudinii

Multe dintre problemele pentru care soluția Greedy este optimă sunt caracterizate prin următoarele proprietăți:

- **Proprietatea substructurii optime**
 - orice soluție optimă a problemei inițiale conține o soluție optimă a unui subprobleme (problema de același tip dar de dimensiune mai mică)
 - Când se poate spune despre o problemă că are proprietatea de substructură optimă?
 - Atunci când pentru o soluție optimă $S=(s_1, \dots, s_k)$ a problemei de dimensiune n , subsetul $S_{(2)}=(s_2, \dots, s_k)$ este o soluție optimă a unei subprobleme de dimensiune $(n-1)$.
 - Cum se poate verifica dacă o problemă are această proprietate ?
 - Demonstrație prin reducere la absurd
- **Proprietatea alegerii Greedy**
 - Componentele unei soluții optime au fost alese folosind criteriul Greedy de selecție sau pot fi înlocuite cu elemente alese folosind acest criteriu fără a altera proprietatea de optimalitate
 - Când se poate spune că o problemă are proprietatea de alegere "Greedy"?
 - Atunci când soluția optimă a problemei fie este construită printr-o strategie "greedy" fie poate fi transformată într-o altă soluție optimă construită pe baza strategiei "greedy"
 - Cum se poate verifica dacă o problemă posedă sau nu această proprietate?
 - Se demonstrează că înlocuind primul element al unei soluții optime cu un element selectat prin tehnica "greedy", soluția rămâne optimă. Apoi se demonstrează același lucru pentru celelalte componente fie folosind metoda inducției matematice fie folosind proprietatea de substructură optimă

Probleme

1. Problema Suma maximă (Greedy optim)

Se consideră o mulțime A cu n numere reale. Se cere o submulțime S a sa un număr maxim de elemente, astfel încât suma elementelor sale să fie maximă.

Exemplu. Pentru numerele 1 -5 6 2 -2 4 răspunsul este 1 6 2 4 (suma 13).

Soluție: Se aleg numerele pozitive

2. Problema 2 suma maximă (Greedy optim)

Se consideră o mulțime de n numere reale. Se cere o submulțime a sa cu m elemente, astfel încât suma elementelor din submulțimea S să fie maximă.

Soluție. Fie $A=(a_1 \geq a_2 \geq \dots \geq a_n)$. Soluția greedy este (a_1, \dots, a_m) .

Verificare corectitudine.

Fie $O=(o_1, \dots, o_m)$ o soluție optimă.

- Proprietatea de alegere "greedy".** Presupunem că $o_1 \neq a_1$. Cum a_1 este cel mai mare număr din A atunci $o_1 < a_1$. Înlocuind în O pe o_1 cu a_1 obținem o altă soluție $O'=(a_1, o_2, \dots, o_m)$ cu proprietatea: $a_1 + o_2 + \dots + o_m > o_1 + o_2 + \dots + o_m$. Adică O' este mai bună decât O . Contradicție cu pp că O este optimă. Deci o_1 trebuie să fie egală cu a_1 .
- Proprietatea de substructură optimă.** Se demonstrează prin reducere la absurd. Presupunem că (o_2, \dots, o_m) nu este soluție optimă pentru subproblema corespunzătoare lui $A_{(2)}=(a_2, \dots, a_n)$. Considerăm că $O'_{(2)}=(o'_2, \dots, o'_m)$ este soluție optimă pentru această subproblemă. Atunci $O'=(a_1, o'_2, \dots, o'_m)$ este o soluție mai bună decât O . Contradicție...deci problema are proprietatea de substructură optimă

3. Problema planificării spectacolelor (Greedy optim)

Managerul artistic al unui festival trebuie să selecteze o mulțime cât mai mare de spectacole ce pot fi jucate în singura sală pe care o are la dispoziție. Știind că s-au propus $n \leq 100$ spectacole și pentru fiecare spectacol k din cele n cunoaște intervalul de timp în care se poate desfășura $[s_k, f_k)$ (s_k reprezintă ora și minutul de început, iar f_k ora și minutul de terminare al spectacolului k)

Scrieti un program care să permită spectatorilor vizionarea unui număr cât mai mare de spectacole în aceeași zi.

De exemplu, dacă vom citi $n=5$ și următorii timpi:

12 30 16 30
15 0 18 0
10 0 18 30
18 0 20 45
12 15 13 0

Spectacolele selectate sunt: 5 2 4.

Solutie

P1. Ordonăm spectacolele crescător după ora terminării lor.

P2. Selectăm initial primul spectacol (deci cel care se termină cel mai devreme).

P3. Selectăm primul spectacol neselectat, care nu se suprapune cu cele deja selectate (deci cel care începe după ce s-a terminat ultimul spectacol selectat)

P4. Dacă nu se mai pot face alegeri, algoritmul se termină. Altfel, se selectează spectacolul găsit și se reia algoritmul de la pasul P3.

```
sortare descrescătoare după terminare a spectacolelor (s[1..n])
sol[1] ← a[1]
k ← 1
    pentru i ← 2, n execută
    |   dacă s[i].inceput ≥ sol[k].terminare
    |   |   atunci k ← k+1; sol[k] ← s[i]
    |   L ■
    L ■
scrie sol[1..n]
```

Verificare corectitudine.

- Pp ca setul de spectacole este ordonat crescător după momentul de terminare ($s_1.terminare < s_2.terminare < \dots < s_k.terminare$).
- **Proprietatea de alegere "greedy"**: Fie $O=(o_1, o_2, \dots, o_m)$ o soluție optimă și $X=(x_1, x_2, \dots, x_k)$ soluția dată de algoritm
- Dacă $k > m$ atunci O nu este soluția optimă.
- Dacă $k = m$ atunci X este optimă
- Dacă $k < m$, în acest caz putem înlocui în O pe s_1 cu x_1 (spectacolul care se termină cel mai repede) fără a altera restricția problemei (spectacolele selectate respectă cerințele) și păstrând același număr (maxim) de spectacole selectate. Obținem soluția optimă $O'=(x_1, o_2, \dots, o_k)$
- **Proprietatea de substructură optimă**. Considerăm soluția optimă $O'=(x_1, o_2, \dots, o_k)$. Pp că (o_2, \dots, o_k) nu este soluție optimă pt subproblema selecției din $\{s_2, s_3, \dots, s_n\}$. Rezultă că există $O''=(o''_2, \dots, o''_k)$ o altă soluție cu $k'' > k$. Acest lucru ar conduce la o soluție $(x_1, o''_2, \dots, o''_k)$ mai bună decât $O'=(x_1, o_2, \dots, o_k)$. Contradicție.

4, Problema rucsacului – cazul continuu (Greedy optim)

Se consideră un set de n obiecte și un rucsac de capacitate dată G_{Max} . Pentru fiecare obiect k se cunoaște greutatea g_k și câștigul c_k care poate fi obținut prin transportarea acestuia cu rucsacul până la o destinație fixată.

Să se determine o încărcare optimă a rucsacului, în ipoteza în care orice obiect poate fi încărcat întreg în rucsac sau parțial.

De exemplu, pentru $n=5$, $G_{Max}=100$ și câștigurile-greutățile următoare:

(1000 120) (500 20) (400 200) (1000 100) (25 1) se va afișa pe ecran:

2 100.00%

4 79.00%

5 100.00%

Solutie

Vom reprezenta o solutie a problemei ca un vector x , cu n componente, în care reținem pentru fiecare obiect fracțiunea încărcată în rucsac. Deci vectorul x trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- 1). $x_i \in [0, 1], \forall i \in \{1, 2, \dots, n\}$.
- 2). $g_1 \cdot x_1 + g_2 \cdot x_2 + \dots + g_n \cdot x_n \leq G_{\max}$
- 3). $f(x) = c_1 \cdot x_1 + c_2 \cdot x_2 + \dots + c_n \cdot x_n$ este maximă.

Algoritmul:

P1. Ordonăm obiectele descrescător după câștigul pe unitatea de greutate (valoare care constituie o măsură a eficienței transportării obiectelor).

P2. Cât timp este posibil (încap în rucsac), selectăm în ordinea dată obiectele în întregime.

P3. Completăm rucsacul cu un fragment din următorul obiect ce nu a fost selectat

sortare descrescatoare a obiectelor după câștigul pe unitatea de greutate $c[i]/g[i]$

$k \leftarrow 1$

 cât timp $G_{\max} > 0$ și $i \leq n$ execută

 dacă $G_{\max} \geq g[i]$

 atunci $sol[k] \leftarrow 100$; $G_{\max} \leftarrow G_{\max} - g[i]$

 altfel $sol[k] \leftarrow 100 \cdot G_{\max} / g[i]$; $G_{\max} \leftarrow 0$

 ■

$i \leftarrow i + 1$

 ■ $sol[1] \leftarrow a[1]$

scrie sol

5. Problema 3 de maxim (Greedy optim)

Se consideră mulțimea A cu m elemente numere întregi nenule $\{a_1, a_2, \dots, a_m\}$ și mulțimea B cu n elemente numere întregi nenule, $n \geq m$. Să se determine un sir cu melemente din B :

x_1, x_2, \dots, x_m de elemente astfel încât suma următoare să fie maximă

$S = a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2 + \dots + a_m \cdot x_m$.

Solutie.

1. Se sortează crescător elementele lui A , respectiv $B = \{b_1, b_2, \dots, b_n\}$.

2. Dacă $n = m$ atunci $x[i] = b[i]$, $i = 1, \dots, m$

3. Dacă $n > m$ atunci

 3.1. dacă toate $0 < a[i]$ atunci $x[i] = b[n-m+1]$, $x[2] = b[n-m+2], \dots, x[m] = b[n]$

 3.2. dacă $a[1] \leq a[2] \leq \dots \leq a[n] < 0$ atunci $x[1] = b[1]$, $x[2] = b[2], \dots, x[m] = b[m]$ (primele m elemente din B)

 3.2. dacă A are p elemente negative și t elemente pozitive ($p+t=m$)
 $a[1] \leq a[2] \leq \dots \leq a[p] < 0 < a[p+1] < \dots < a[m]$ atunci $x[1] = b[1]$, $x[2] = b[2], \dots, x[p] = b[p]$ și
 $x[p+1] = b[n-t+1], \dots, x[m] = b[n]$ (primele p elemente din B și ultimile t)

6. Problema banilor (Greedy euristic - soluție obținută nu este întotdeauna optimă)

Scrieți un program, care afișează modalitatea de plată, folosind un număr minim de bancnote, a unei sume întregi S de lei ($S < 20000$). Plata se efectuează folosind bancnote de n tipuri distincte cu valorile $b_1=1$ leu, b_2, \dots, b_n , cu valoarea de lei. Din fiecare tip de bancnote avem la dispoziție un număr nelimitat.

Intrare: Fișierul text **BANI.IN**

67 (=S)
3 (=n)
1 5 10

Ieșire: $6 \times 10 + 1 \times 5 + 2 \times 1$

Soluție. Se sortează bancnotele după valoare descrescătoare. Suma este plătită, cât e posibil, cu bancnote de primul tip, apoi cu al doilea tip, ..., până la achitarea în totalitate.

Soluția nu este întotdeauna optimă. Ex. Pentru $S=10$ și tipurile 1,3,4, algoritmul dă soluția: $2 \times 4 + 2 \times 1$ adică 4 bancnote. O soluție cu 3 bancnote: $1 \times 4 + 2 \times 3$.

7. Săritură calului pe tabla de șah (Greedy euristic)

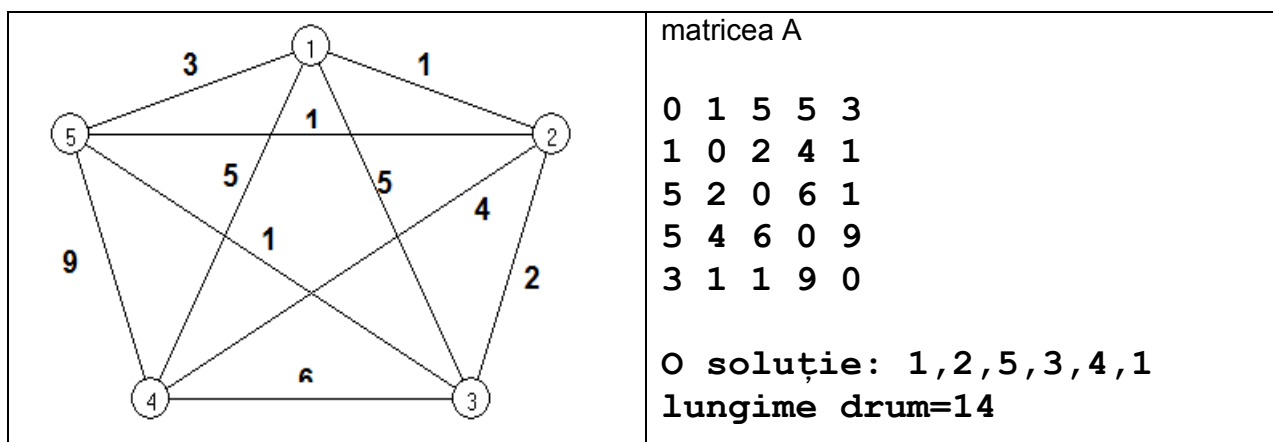
Se dă o tablă de șah cu dimensiunea $n \times n$. Un cal se află în poziția (1,1). Scrieți un program care să afișeze un șir de mutări ale calului astfel încât acesta să acopere întreaga tablă fără a trece printr-o căsuță de două ori.

Soluție. La fiecare pas se alege cea mutare (dintre cele 8 posibile) care așează calul în poziția din care vom avea cel mai mic număr de variante de mutare.

8. Problema comisului voiajor (Greedy euristic)

Un comis voiajor pleacă dintr-un anumit oraș și trebuie să viziteze un număr de orașe și să se întoarcă în orașul din care a plecat, cu un efort minim.

Orice oraș i este legat de orice alt oraș j printr-un drum de $A[i][j]$ km. Se cere traseul pe care trebuie să-l parcurg comisul astfel încât să parcurgă un număr minim de kilometri.

OBS. Dacă nu toate orașele sunt legate între ele printr-o șosea putem considera că distanța dintre ele este un număr foarte mare (∞ km).

Soluție. Pas 1. Se alege un oraș de pornire.

Pas 2...,n-1. Se selectează orașul cel mai apropiat de orașul ales anterior.

9. Colorarea hărților (Greedy euristic pt număr minim de culori)

Sunt date N țări precizându-se relațiile de vecinătate. Se cere o posibilitate de colorare a hărții celor N țări astfel încât să nu existe țări vecine colorate la fel.

Soluție.

Codificăm culorile cu numerele 1,2,3,....

Colorăm țara 1 cu culoarea 1.

Presupunem colorate primele K-1 țări. Țara k va fi colorată cu culoarea cu cel mai mic număr astfel încât nici una din țările vecine să nu fie colorate la fel.

Soluția nu e optimă întotdeauna.

10. Depozit (Greedy)

Considerăm un depozit cu n ($n \leq 1000$) camere, care contin respectiv cantitățile de marfă C1, C2, ..., Cn, (numere naturale). Scrieti un program care să determine un grup de camere cu proprietatea că suma cantităților de marfă pe care le contin se poate împărți exact la cele n camioane care o transportă.

Solutie

Problema este particulară: solicită determinarea unei submultimi a unei multimi cu n elemente, divizibilă tot cu n. Vom construi sumele S1, S2, ..., Sn si resturile pe care acestea le dau prin împărțire la n astfel:

$$S_1 = C_1 \rightarrow R_1 = S_1 \% n$$

$$S_2 = C_1 + C_2 \rightarrow R_2 = S_2 \% n$$

...

$$S_i = C_1 + C_2 + \dots + C_i \rightarrow R_i = S_i \% n$$

...

$$S_n = C_1 + C_2 + \dots + C_n \rightarrow R_n = S_n \% n$$

Cazul I: Există un rest $R_i = 0$. În acest caz suma S_i este divizibilă cu n, prin urmare camerele solicitate sunt 1, 2, ..., i.

Cazul II: Toate resturile sunt diferite de 0. Prin urmare R_1, R_2, \dots, R_n sunt n resturi care iau valori în multimea $\{1, 2, \dots, n-1\}$. În mod obligatoriu există cel puțin două resturi egale: $R_i = R_j$ ($i < j$), adică S_i si S_j produc același rest la împărțirea cu n \rightarrow suma $S_j - S_i$ este divizibilă cu n, deci camerele solicitate sunt $i+1, i+2, \dots, j$.

Observatii

1. Solutia nu este unică. Procedul prezentat produce o soluție posibilă.

2. Rezolvarea se bazează pe *Principiul cutiei al lui Dirichlet*

11. Problema instructorului de schi (Greedy)

Un instructor de schi are la dispoziție n perechi de schiuri ($n < 50$) pe care trebuie să le distribuie la n elevi începători. Scrieți un program care să distribuie cele n perechi de schiuri astfel încât suma diferențelor absolute dintre înălțimea elevului și lungimea schiurilor atribuite să fie minimă.

Soluție.

Se sortează crescător schiorii după înălțime. Se sortează crescător schiurile după lungime.

Asociem primul schior cu prima pereche de schiuri din sirurile sortate, apoi al doilea schior cu a doua pereche de schiuri... etc

12. Zig-zag (Greedy)

Din fisierul `ZigZag.in` se citesc N numere întregi ($N \leq 1000$). Afișați pe prima linie a fisierului `ZigZag.out` cel mai lung $MZigZag$ care se poate construi din numerele citite. Numim $MZigZag$ o secvență de numere a_1, a_2, \dots, a_m astfel încât $a_1 \leq a_2 \geq a_3 \leq a_4 \geq a_5 \leq \dots a_{m-1} \geq a_m$.

De exemplu:

<code>ZigZag.in</code>	<code>ZigZag.out</code>
7	
7 5 0 1 4 9 3	0 9 3 7 1 5 4

Soluție.

Sortăm crescător șirul. Dacă n =par, eliminăm ultimul număr din șir și $n \leftarrow n-1$.

Fie $s[1] \leq s[2] \leq \dots \leq s[n]$ șirul sortat.

Construim un nou șir astfel: $s[1], s[n], s[2], s[n-1], \dots, s[n/2], s[(n+1)-n/2], s[n/2+1]$

13. Interclasarea optimală a n șiruri (Greedy optim)

Se consideră n șiruri de numere ordonate crescător S_1, S_2, \dots, S_n , având lungimile L_1, L_2, \dots, L_n . Să se interclaseze șirurile date și să se obțină un nou șir cu lungimea $L_1 + L_2 + L_3 + \dots + L_n$, astfel încât numărul de comparații între elementele șirurilor date să fie minim.

Soluție. Presupunem ca avem 3 șiruri S_1, S_2 și S_3 cu lungimile 40, 50, 30.

- Pentru interclasarea lui S_1 cu S_2 numărul de comparații este $40+50=90$. Dacă interclasăm șirul obținut cu S_3 se vor mai face încă $90+30=120$ interclasări. În total $90+120=210$ comparații
- Pentru interclasarea lui S_1 cu S_3 numărul de comparații este $40+30=70$. Dacă interclasăm șirul obținut cu S_2 se vor mai face încă $70+50=120$ interclasări. În total $70+120=190$ comparații
- Pentru interclasarea lui S_2 cu S_3 numărul de comparații este $50+30=80$. Dacă interclasăm șirul obținut cu S_1 se vor mai face încă $80+40=120$ interclasări. În total $80+120=200$ comparații
- Pentru exemplul dat, interclasarea în ordinea S_1, S_3, S_2 se face cu minimum de comparații 190.

Concluzie.

Inițial sunt n șiruri. Se interclasează primele 2 șiruri cele mai scurte.

Din cele $n-1$ șiruri se selectează primele 2 cele mai scurte care se vor interclasa.....etc

La fiecare pas se interclasasează cele mai scurte 2 șiruri până la final.

14. Reactivi (Greedy optim)

Într-un laborator de analize chimice se utilizează N reactivi. Se știe că, pentru a evita accidentele sau deprecierea reactivilor, aceștia trebuie să fie stocați în condiții de mediu speciale. Mai exact, pentru fiecare reactiv x , se precizează intervalul de temperatură $[min_x, max_x]$ în care trebuie să se încadreze temperatura de stocare a acestuia. Reactivii vor fi plasați în frigidere. Orice frigider are un dispozitiv cu ajutorul căruia putem stabili temperatura (constantă) care va fi în interiorul acelui frigider (exprimată într-un număr întreg de grade Celsius). Scrieți un program care să determine numărul minim de frigidere necesare pentru stocarea reactivilor chimici.

Date de intrare

Fisierul de intrare `react.in` conține:

- pe prima linie numărul natural N , care reprezintă numărul de reactivi;
- pe fiecare dintre următoarele N linii se află $min \ max$ (două numere întregi separate printr-un spațiu);
- numerele de pe linia $x+1$ reprezintă temperatura minimă, respectiv temperatura maximă de stocare a reactivului x .

Date de iesire

Fisierul de iesire `react.out` va contine o singură linie pe care este scris numărul minim de frigider necesar.

Restricții

- $1 \leq N \leq 8000$
- $-100 \leq \min_x \leq \max_x \leq 100$ (numere întregi, reprezentând grade Celsius), pentru orice x de la 1 la N
- un frigider poate contine un număr nelimitat de reactivi

Exemple

Exemplul 1		Exemplul 2		Exemplul 3	
reactivi.in	reactivi.out	reactivi.in	reactivi.out	reactivi.in	reactivi.out
3 -10 10 -2 5 20 50	2	5 -10 10 10 12 -20 10 7 10 7 8	2	4 2 5 5 7 10 20 30 40	3

Soluție.

Intervalele de temperatură pot fi considerate segmente de dreaptă. Problema se reduce la determinarea unui număr minim de puncte astfel încât orice segment să conțină cel puțin unul dintre punctele determinate.

Se sortează în primul rând intervalele de temperatură crescător după temperatura minimă și descrescător după temperatura maximă.

Se deschide un frigider și se plasează primul reactiv în acest frigider. Pentru frigiderul curent se reține temperatura minimă și temperatura maximă (intervalul de temperatură în care poate fi setat).

Se parcurg succesiv reactivii (în ordine) și pentru fiecare reactiv se verifică dacă el poate fi plasat în frigiderul curent (pentru aceasta, trebuie ca intersecția dintre intervalul de temperatură al frigiderului și intervalul de temperatură al reactivului să fie nevidă). Dacă da, se plasează acest reactiv în frigiderul curent (actualizând corespunzător intervalul de temperatură al frigiderului). În caz contrar, se deschide un nou frigider (intervalul de temperatură al acestui frigider va fi intervalul reactivului plasat în el).

15. Lungimi de interval (Greedy optim)

Se dau N intervale $[A_i, B_i]$ ($1 \leq i \leq N$). Calculați suma lungimilor tuturor intervalelor. Intervalele care se suprapun se vor lua în considerare o singură dată.

Date de intrare

Fisierul de intrare `linterv.in` va contine mai multe teste. Pe prima linie se va afla T numărul de teste. Pe prima linie a fiecărui test se va afla N - numărul de intervale, urmând N linii cu câte două numere A_i și B_i - capetele intervalelor.

Date de iesire

Fisierul de iesire `linterv.out` va contine T linii pe fiecare aflându-se un singur număr x - suma calculată.

Restricții

- $1 \leq N \leq 5.000$
- $-1.000.000 \leq A_i \leq B_i \leq 1.000.000$
- $1 \leq T \leq 75$

Exemplu

linterv.in	linterv.out
1 6 -5 5 0 3 2 8 10 13 11 15 100 100	18

Lungimea intervalului $[a,b]$ este $b-a$ prin urmare avem:

$[-5,5] \rightarrow 5 - (-5) = 10$

$[0,3]$ - este inclus in $[-5,5]$, nu il numaram

$[2,8]$ - $[2,5]$ este inclus in $[-5,5]$, nu il numaram, mai ramane $8-5 = 3$

$[10,13]$ - nu e inclus nicaieri, $13-10 = 3$

$[11,15]$ - $[11,13]$ este inclus in $[10,13]$, mai ramane $15-13 = 2$

$[100,100]$ - are lungimea 0

Adunand obtinem $10+3+3+2 = 18$

16.Reuniune de intervale (Greedy optim)

Se consideră n intervale închise $[a,b]$, a,b numere întregi, $n,a,b < 100000$. Să se determine reuniunea acestora. Exemplu: pentru $n=5$ si intervalele:

2 4 1 3 5 8 10 12 6 9	se va afisa: 1 4 5 9 10 12
-----------------------------------	-------------------------------------

Indicatie: se ordonează intervalele după extremitatea stângă. Printr-o parcurgere liniară a sirului intervalelor, se actualizează pas cu pas capatul stâng si cel drept al intervalului reuniune.

17.Eliminări de intervale (Greedy optim)

Se consideră un sir de n intervale $[a_i,b_i]$, cu a_i, b_i numere întregi. Un interval $[c,d]$ poate fi eliminat din sir dacă există un alt interval $[x,y]$ din sir care să- includă: $[c,d] \subset [x,y]$. Determinați numărul maxim de intervale care pot fi eliminate.

Restricții:

- $n < 16000$
- $a_i, b_i < 2000000000$

Exemplu>

7 0 10 2 9 3 8 1 15 6 20 1 7 2 5	se va afisa: 4
---	-------------------

Indicatie: se ordonează crescător intervalele după extremitatea stângă si descrescător după extremitatea dreaptă pt extremități stângi egale. Printr-o parcurgere liniară a sirului intervalelor, se actualizează pas cu pas capatul stâng si cel drept al intervalului reuniune.

La parcurgerea sirului dublu-sortat se va actualiza cel mai mare capăt din dreapta $maxd$ (initial $maxd = \text{extremitatea dreapta a primului interval}$). Un interval cu extremitatea dreaptă $d < maxd$ este inclus intr-un altul din sir, deci va fi eliminat, altfel $maxd = d$.

18. Problema cuielor (*Greedy optim*)

Fie N scânduri de lemn, descrise ca niste intervale închise cu capete reale. Găsiți o multime minimă de cuie astfel încât fiecare scândură să fie bătută de cel puțin un cui. Se cere poziția cuielor.

Formulat matematic: găsiți o multime de puncte de cardinal minim M astfel încât pentru orice interval $[a_i, b_i]$ din cele N , să existe un punct x din M care să aparțină intervalului $[a_i, b_i]$.

Complexitate: $O(N \log N)$

Exemplu:

- intrare: $N = 5$, intervalele: $[0, 2]$, $[1, 7]$, $[2, 6]$, $[5, 14]$, $[8, 16]$
- iesire: $M = \{2, 14\}$
- explicație: punctul 2 se afla în primele 3 intervale, iar punctul 14 în ultimele 2

Soluție: Se observa că dacă x este un punct din M care nu este capăt dreapta al nici unui interval, o translație a lui x la dreapta care îl duce în capătul dreapta cel mai apropiat nu va schimba intervalele care contin punctul. Prin urmare, exista o multime de cardinal minim M pentru care toate punctele x sunt capete dreapta.

Astfel, vom crea multimea M folosind numai capete dreapta în felul următor:

- cât timp au mai rămas intervale nemarcate:
 - selectăm cel mai mic capăt dreapta, B_{\min} ; acesta trebuie să fie în M , deoarece este singurul punct care se afla în interiorul intervalului care se termină în B_{\min}
 - marcăm toate intervalele nemarcate care contin B_{\min}
 - adăugăm B_{\min} la M

Pentru a obține o complexitate redusă, sortăm initial toate cele $2N$ capete și le parcurgem de la stânga la dreapta. Pentru fiecare punct distingem cazurile:

- dacă este capăt stânga, introducem intervalul în lista de „intervale în procesare” și trecem mai departe;
- dacă este capăt dreapta și intervalul respectiv nu contine nici un punct din M , atunci am găsit cel mai mic capăt dreapta al unui interval nemarcat, introducem capătul în M și marcăm toate intervalele din lista de intervale în procesare;
- dacă este capăt dreapta și intervalul din care face parte este deja marcat, trecem mai departe.

Complexitate:

- sortare: $O(N \log N)$
- parcurgerea capetelor: $O(N)$
- adăugarea și stergerea unui interval din lista de intervale în procesare: $O(1)$
- total: $O(N \log N)$